

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1450/2019
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Зоране Делибашић, председника већа, Гордане Комненић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Гаварић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда и тужене Градске општине Врачар, коју заступа Општинско првобранилаштво Градске општине Врачар, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2661/18 од 10.05.2018. године, у седници одржаној 14.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2661/18 од 10.05.2018. године, применом члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2661/18 од 10.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2661/18 од 10.05.2018. године, ставом другим изреке, који се ревизијом побија, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1207/16 од 13.10.2017. године у ставу трећем изреке, којим је одбачена тужба у делу којим је тужилац тражио да ова пресуда има служити тужиоцу ка основу за упис права својине у Катастру непокретности и другим јавним књигама у његову корист на непокретности ближе описаној овим ставом изреке, постојећој на кп. бр...., уписане у ЛН ..., КО

Против овог става правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у складу са одредбом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна

питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним делом правноснажне пресуде одбачена је тужба у делу којим је тужилац тражио да ова пресуда служи као основ за упис права својине на непокретности која је предмет спора, у јавним књигама у корист тужиоца, с обзиром да судска одлука представља основ за упис стварних права у катастар непокретности, а који поступак се спроводи по правилима управног поступка. Имајући ово у виду, као и да тужилац ревизијом не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се решење којим је тужба одбачена у делу којим је тужилац тражио да ова пресуда служи као основ за упис стварних права у катастар непокретности.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП. Међутим, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одбачена тужба у делу којим је тужилац тражио да ова пресуда служи као основ за упис стварних права у катастар непокретности, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини његов главни захтев, то је и ревизија тужиоца недозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Зорана Делибашић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић